

Dr. Iván László
1900—1938.

Ismét egy derékban kettétört életpálya szomoru véghatáránál kell a csalódás keserű könnyeit hullatnunk. Mennyi szép remény hervadt el az Iván László korai halálával! Nemcsak az ifjuság lelki világát vezette a vallás mélységei felé, hanem irodalmi téren is gazdag tanulmányai és mély vallásos érzésével irányt jelölt és új útra mutatott. Lánggal lobogó lelkét bizonyos szent elégedetlenség töltötte el a multtal és jelennel szemben s ezek helyett profétai ihlettel egy szebb, tisztább és mélyebb vallásosság útjait készítette elő. Milyen bátran és kifejezően tudta írásaiban ostorozni a rideg rácionálizmust és a felszíneskedő látszatkereszténységet! Mivel állandóan az emberi lélek mélységeiben járt s a vallásnak hajszálfínomságu gyökérszárait kereszte: ezért sokan kétségbe vonták unitárius voltát s miszticizmussal vádolták. Azonban az ő miszticizmusa egy pillanatra sem lépte át azt a mértéket, amelynek ott kell élnie minden hívő ember lelkében, bár milyen felekezethez tartozzék.

Az eszményekért rajongó lelke a róm. kat. egyházból még fiatalon hozta át miközé, mert érezte, hogy itt inkább megtalálja azt a szabadságot, amelynek légkörében szárnyaló lelke életföltételeit megtalálja. Ő e szabadsággal soha vissza nem élt, de hősiiesen küzdött mindennel és mindenkivel, ha nemes eszményeit valahol támadás érte vagy azokat elhomályosítani akarták. Istenországának harcos munkásai közé tartozott.

Ebből a mélyenérző, de magasan szárnyaló lélekből fakadtak azok a szép tanulmányok és filozófiai elmélkedések, amelyekkel egészséges korában folyóiratunkat olyan gyakran felkereste, s amelyek maradandó emléket biztosítanak számára egyházi irodalmunkban. Ezzel a lélekkel szerkesztette éveken keresztül a budapesti „Unitárius Értesítőt,” ezzel indította meg a „Ma vallása” című füzet sorozatot és ezzel szőtt sok más nagyratörő tervet vallási és egyházi életünk föllendítésére.

sére. Sajnos mindezekre a folyó évi május 7-én, hosszas szenvedés után bekövetkezett halála pontot tett. De ama jobb hazából bizonyára boldogan szemléli, ha az ő sok szép eszményéből valamit megvalósíthatunk. Emléke áldott, pihenése csendes legyen. V. A.

Keresztély Lajos
1850—1938.

Testben és lélekben erős és kiemelkedő alakja volt fájának. Az ifjuság nevelése volt élethivatása. 30 évig volt tanára a helybeli kereskedelmi akadémiának, amelynek már bölcsőjénél ott volt. Kiváló természetbarát volt. Talán a természethez való vonzalma indította arra, hogy a tanári katedrán is a természettudományokat művelje. Bár sok megpróbáltatáson ment keresztül, Isten mégis hosszú élettel áldotta meg. Rokonszenves egyénisége által feledhetetlenül beirta nevét barátai és ismerősei lelkébe. Nyugalma legyen csendes!

Dr. Kecskeméthy István
1863—1938.

Nemcsak a helybeli ref. teol. fakultásnak, hanem általában a transylvániai magyarságnak és a protestáns egyházi irodalomnak egy kimagasló vezéregyénisége dőlt ki Dr. Kecskeméthy István ny. teol. tanárnak f. é. május 12-én bekövetkezett halálával. Isten kiváló lelki képességekkel áldotta meg, amelyekhez járult jeles tudományos képzültsége. Eme nagy kincsek birtokában és tudatában egyéni utakon járt, de mindig az igazságot kereste. Az ótestamentumi bibliamagyarázat tanára volt, melynek tárgyköréből maradandó irodalmi munkásságot hagyott maga után. Az Újtestamentumot a hellán szöveggel egybevetve, átdolgozta, azt a skót nemzeti biblia-társulat kiadta, s ma közkézen forog. Egy időben a mi teol. hallgatóink is hallgatták ótestamentumi előadásait. Utóbbi időben betegeskedett, de állandóan dolgozott. Mi is őszinte részvételt osztozunk a halála fölötti fájdalomban.